

Hakikati *gördüğümde* bana ne olacak?

Hakikati *gördüğümde bana* ne olacak?

Hakikati *anladığımda*?

Hakikat *olduğumda*?

Ben varken hakikat mümkün mü?

Hem varolup, hem hakikati bilmek mümkün mü? Mesela? Gnostikler gibi *tanrıyla bütünleşme* hikayeleri anlatarak ama asla onunla bütünleşmeden ve basit dünyevi zevklerini tatmin etmek için bu hikayeleri kullanarak bir ömür tüketebilirsiniz. Basit yobazlık bile daha saygıdeğer duruyor gözümde.

Hakikati biliyor olabilir, ancak bildiğinin bizim bu köhne ve basit dünyamızdaki karşılığı malum: Söz. Her ne olursa olsun, aynı pakete sarıyoruz, sonra bu paketler vasıtasıyla taşınıyor. Taşınırken bozulma ihtimali var ve dahası paketin içindekini *anlamak* da mümkün değil. Anlamak için anladığını anlamak lazım ve anladığını anlamak için de aynı dili konuşmak, aynı tecrübeyi yaşamak.

Bunu diğer tecrübeler için söyleyebiliriz. Bisiklet binmiş bir adam, bisiklet binmiş başka biriyle konuşurken anlaşıldığını bilir. İkisi de birbirini tamamlayan sözler söyler, benzer tecrübeleri sözle paketleyip açtıklarında, karşılarındakinin bu paketin ne olduğunu ve içindekini kendi tecrübelerine göre hazmedebileceğini bilirler.

Hakikat için bunu söylemek mümkün değil. Üzerinde konuşulması zor her söz gibi, onun hakkında da aslında hiç tecrübe etmeden hikayeler anlatmak ve bitmeyen masallarla *büyülemek* mümkündür.

Bulduysan da sus ve biz fakirlere ne yapmamız gerektiğini söyle.